

Huruledes nöije i dygd är sökt och wunnit då ehrewördige och wällärde herre...

Brunlöf, Jacob

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Huruledes
Nöje i Dngd

Ar
Sökt och wunnit
Dä

Ehrewördige och Wällärde
HERRN

AMMANA WELLD
BRUNNÖÖÖÖ

Medh den
Ehreborne och Dngdådle Jungfrun

S. G. S. N. B.
W. M. Wallstenia

Uprättade ett ouplösligit Nöje Förbund öchi
Förnämt Folck; närwardo i Raumo Stad
den 4. November Anno 1712.

Wiste Contrahenternes Förbundne.

W. D. Tryckt hos AND: Biderckman Kongl. Acad. Boktr;

Syr: 26. v. 3.

En Dygdesam Gwinna / är en Ädel gåfwa / och war-
der honom gifwen som fruchtar Gudh.

Din Himmelsk tilrand' glanz / som gide tu Hiertan lifka /
Ett Guda Allser täckt / Gudinnors sköna Zyr /
Som unga Hiertans Eld / och äldrens värma blir /
Det ädla Nöjet är : Hwar skal man til digh sika?
Hwar har du fäst ditt boo / hwem är din säta Maka /
Til hwilken tryggast tu / tigh hålla kan och får?
Hwar skulle den wäl sä / som digh ej effter går?
Men knapt bland tusend cen / din Nectar får at smaka.
Ty finner Midas digh / när alt hwad hållt han rörde /
Blef uti Guld förwändt (ty så hans önskan war /
Fäst då ej maten blef / för färde sinnet qwar)
Hans Häfwor honom då i nödh ej medh sigh förde.
Så är wäl Riskeedom / en betta södt och läcker /
Som gummen kisklar liufft / och magen gärna tar /
Men när som Gullet flödt / och Trollet blifwer qwar /
Då skönjes alt försent / at gullet nöjet sträcker.
En skön och deylig Möd / man gärna har i famnen /
Den mångin sätter vpp / och älskar alt förhögt /
Doch finner at hans Hopp / på löser Sand är bögd /
När hon all odygds fram / medh sigh har fördt i hamnen.
Men den sitt nöje fast / på Dygdens Grundwabl bygger /
När alt hwad slychttigt är / som Rödk för Wind bortflor /
Och på all ährbar Dygd och Wett blir tiden dyr /
Mot grymma Neptuns swell / och Æols storm är trygger.
En Måka sedig / from / mild / dygdig och huusachtig /
Gudfruchtig / wänlig / blid / knst / höflig / tyst och still /
Sachtmodig / stadig / och i alla Dygder gill /
Den rätta Crona är / en Pärla dyr och prächtig.

Den

22

Den gifwer Herren Gudh / åth den som stadigt trachtar/
Sitt Nådje i Gudh få / och wandrar i hans Bud/
På Dygdens Bahna så / at han af idelt Mod/
Ett redligt lefwerne / för alt hwad rart är achtar.

Du under / en Magnet, det tunga järnet drager /
Och är des bästa wån / fast han der af blir swag/
Sig wänder åth sin Pol, om Natt så wål som Dag/
Fast mång om des natur / en sålsam undran tager.

Jag menar; under eij är / at en kärlekz Låga/
Bti wår Brudgums Bröst / är tånd til sin Brud kär/
Som är en yjrlig Bild / af alt hwad Dydigt är /
Och uppå thenna dag / ser ånda på sin plåga.

Har I Herr Brudgum tack / haft Dugd / för högsta nådje /
Och Eder flitig städz i Boflig konstet tet /
Så är det riklig lönt; Gud Ehr ett hierta giet /
Som gör Ehr lefnadz tijd / til idell lust och löije.

I wist har wunnit den / hwars hierta Gud irritat /
De Dygder / Ja wål flehr / än pennan tecknat an /
Som gifwer gårna med / hon dem eij pränta kan;
Hwem undrar om I Ehr / att winna dem beslijtat.

Nu ha i seglat rätt / in i den bästa Hamnen;
En Brud som wet sig wål / Ehr sticka till behag/
Så uth / som inn i huus / att alt är wål i Lag/
En liufwer Sgna lust / i ha nu uthi Sammen.

Så lönar Dygden sidst; dett är och märcklig rönat /
Wår täcka Brud / en Man hon skyndat Eder till /
Som har ett stadigt sinn / är sedig / from och / mild;
Alt till fullkomlighet / har Lyckan Ehr nu sönat.

Hwad står nu åter mehr / än att wår frögd må höras /
Medh liufsig klingande / på instrumenter all /
Att Raumo Bergen af des Echo gifwa skall /
Då af wårt hierta går / och sådan önskan höres.

O? store Himbla Gudh / som alt i wåide hafwer /
Tu wårdes medh tin Nåd / wålsigna thetta Par /
Som tu på thenna stund / tillsammans fogat har /
Lätt dem i Lyckan städz / Florera som itt Lager:

Lätt dem i all sin wärck / sine hiertans önskan winna /
Att deras glädje daar / otalig tållias må /
Lätt deras Nådje sent / sin ånda endtlig få /
Låt motgång wijka bort / låt Pust och Sorg förswinna.

Som en Maj blomster ång / wår ögon mände fågna /
Medh Rosor tusend slag: så grönskes deras Boo /
Medh Oljo Plantor små; O Gudh dem ständig Roo /
Bland Angla skarar sidst / och ewig Frögd tillågna !!!

JACOB BRUNNDS.

N I detta täcka Bahr / sitt Nöje i Dygd sunnit /
Kan jag med Samwet gådt / besanna denna stund /
Ty lär och hwar och een / rättskaffen sannings mund /
Meddehla mig bifall / att de det samma wunnit ;

En Dygd och Åhrbarhet / har de sig ombeslittat /
Från späda Lindan först / och sedan i mågae åhr /
Att winna nöjet / som städz grönskas i en währ /
Hwarföre Dygden sigh / i deras hiertan rittat /

Men Mome du som hwäst / din etterhwijsa tänder /
Att gnaga dem / som Dygd för annat haswa kår /
Wänd nu igen du seer / din möda säfång år /
Ehwart tu tina wärel till ond fulbordans wänder.

En den sigh stadig ter / och nögd / i Dygden blifwer /
Han skidter ej ditt gnag / ej hell' ditt gnister skall /
Men leswer trugg alltid / för odygs kuulne fall /
Och uppå åhrans klint / medh giärning / tanckar klifwer.

Doch att ej ledsamt må / min verker förefalla /
För Laget ell' när an / som dem tdr ögna få /
Så säger iagh ej mehr' / men låter det anstää /
Till een fast bätter tijd / då iagh där till biijr kalla :

Och nu min önskan jag / til Ehr Herz Brudgum sänder /
Jämt Ehr min Syster Brud / att Gud Ehr hägna må
I all Ehr lesnadz tijd / och när I lösas tå /
Införa Eder sidst / uthi sin Frögde = Länder !!!

CAROLUS BRUNESÖS.

